

RỜI GHẾ NHÀ TRƯỜNG PHỔ THÔNG, HẸN TRONG CHÚNG TA AI CŨNG ẤP Ủ THEO ĐUỔI MỘT NGÀNH NGHỀ NÀO ĐÓ MÀ MÌNH YÊU THÍCH. VÀ ĐỂ THỰC HIỆN MƠ ƯỚC ĐƯỢC LÀM CÔ GIÁO, TÔI ĐÃ CHỌN NGÀNH SƯ PHẠM. VỚI TÔI SƯ PHẠM LÀ MỘT NGÀNH ĐẶC BIỆT, VÔ CÙNG CAO QUÝ VÀ LÝ TƯỞNG.

THỎA NỖI ƯỚC AO

Từ những ngày còn học cấp I, cấp II và đến cấp III có lẽ hình ảnh về những người thầy, cô giáo say sưa giảng bài luôn để lại trong tôi những ấn tượng đẹp nhất. Và từ những ngày tháng ấy, mơ ước được là cô giáo, được đứng trên bục giảng đã nhen nhóm và trở thành niềm khao khát lớn trong tôi. Tôi còn nhớ những đôi mắt nghiêm nghị nhưng ẩn chứa bao tình thương yêu của thầy cô dành cho học sinh. Nhớ giọng nói ấm áp của thầy cô đã diu dắt chúng tôi qua mỗi bài giảng, những câu chuyện về chân lý, mơ ước cuộc sống bình dị... Thầy cô là những người gắn gũi nhất để chúng tôi có thể chuyện trò, giải bày tâm sự...

Trong buổi chia tay liên hoan cuối lớp 9 cô giáo Lan chủ nhiệm đã nói với chúng tôi rằng "cùng với thời gian chắc các em sẽ quên thầy, cô..." Chúng tôi đã rất xúc động. Tuổi học trò của chúng tôi hay ngu ngơ, vô tư, có thể quên đi những gì không cần nhớ, nhưng sẽ nhớ những gì không thể quên. Và chúng tôi tin rằng giọng nói ấm áp, đôi mắt triu mến của cô sẽ theo chúng em suốt cả cuộc đời.

Tôi vào cấp III với mong muốn sẽ chuẩn bị đầy đủ những gì có thể để cho mơ ước của mình trở thành sự thật. Ngay từ năm học lớp 10, tôi đã xác định học đều các môn và hướng trọng tâm vào khối mà mình sẽ thi đại học sau này. Khối tôi chọn thi là khối C và môn học tôi yêu thích nhất là môn Văn. Tôi thích môn Văn vì năng khiếu từ nhỏ mà cũng một phần vì tôi luôn được học ở những lớp có các thầy cô giáo dạy văn rất hay. Ba năm học cấp III, thầy giáo dạy Văn chủ nhiệm lớp tôi. Thầy tên là Tuấn - một giáo viên trẻ mới tốt nghiệp Trường ĐH Sư phạm Hà Nội. Thầy Tuấn đã để lại trong chúng tôi rất nhiều ấn tượng đẹp. Thầy ngâm thơ rất hay. Qua mỗi tiết giảng văn, chúng tôi như được sống với tâm trạng của các nhân vật, buồn vui xen lẫn qua giọng giảng bài thân quen của thầy...

Tự tin với những kiến thức đã được tích lũy qua 3 năm học THPT, tôi thi vào ngành Ngữ văn, Khoa Sư phạm, ĐHQGHN. Tôi đã đỗ với số điểm thật cao. Người chia sẻ niềm vui này nhiều nhất với tôi là bố, mẹ và đặc

biệt là những thầy, cô giáo đã diu dắt mình. Cô Lan - giáo viên chủ nhiệm lớp 9 đã nói với tôi: "Thế là em sẽ trở thành nhà giáo, em đã thỏa mơ ước của mình; em đã chọn được một nghề nghèo và vất vả, nhưng cũng cao quý và thật giàu tình cảm! Thầy cô luôn đón chờ những thành công mới của em". Tôi chỉ biết nắm lấy bàn tay ân cần của cô, thầm cảm ơn cô - người đã góp phần định hướng và giúp đỡ tôi đạt được mong ước của tôi. Dù mơ ước ấy còn rất nhỏ bé nhưng nó là sự khởi đầu cho những thành công đang đón chờ tôi phía trước.

Xa trường cũ, xa thầy cô, bây giờ chúng tôi được sống trong môi trường học tập mới, bên những người thầy cô giáo mới... Với trách nhiệm của những "người đi giáo dục"

họ đang hàng ngày trang bị cho chúng tôi những kiến thức, kỹ năng, phương pháp giáo dục tốt nhất để một ngày mai khi ra trường chúng tôi đều có thể tự tin, trở thành người "thầy, cô giáo" trong mắt các học trò thân yêu của mình.

Xa trường cũ, xa thầy cô, chúng tôi mới nhận ra mình chưa lớn. Con đường chúng tôi đang đi, ước mơ được học tập trong mái trường sư phạm đã và đang mở ra trước mắt. Tuy còn nhiều vất vả, nhưng tôi tin rằng, thầy cô luôn là động lực lao nhắt để chúng tôi đi đến tận cùng con đường - ước mơ sẽ tất thành...

>> PHAN TRẮC THỨC ĐỊNH